

KS 1, Maj 2025

DET ONDE SAMFUND

Indhold

Bilag 1: En tysk skolepiges syn på jøderne.....	2
Bilag 2: Heinrich Himmler: Tale til SS-førere.....	3
Bilag 3: TYSK PLAKAT 1930'ERNE	4
Bilag 4: Vidneudsagn fra Belzec-vagten Heinrich Gley.....	5
Bilag 5: Det var ikke Guds skyld at der var holocaust.....	6
Bilag 6: Sebastian Juel Ebling: "De omtales som "højreradikale" og "ekstreme", men hvad ved vi egentlig om AfD's immigrationspolitik" i TV2.dk. d. 23.02.25.....	9
Bilag 7: DR.dk: Valgresultatet ved det tyske forbundsdagsvalg d. 23 februar 2025.....	11

Bilag 1: En tysk skolepiges syn på jøderne.

Læserbrev i Der Stürmer, januar 1935.

Kære Stürmer!

Gauleiter Streicher har fortalt os en masse om jøderne, så vi hader dem allesammen. I skolen har vi skrevet en stil om emnet: »Jøderne er vores ulykke«. Jeg beder Dem venligst trykke min stil i Deres blad.

Jøderne er vores ulykke

Desværre er der endnu den dag i dag mange, der siger: »Jøder er også skabt af Vorherre. Derfor skal man også respektere dem«. Men vi svarer: »Skadedyr er også dyr, men dem udrydder vi nu alligevel«. Jøden er en bastard. Han har arvet noget fra arierne, asiaterne, negrene og mongolerne. Hos en bastard er det de dårlige sider, der dominerer. Det eneste gode ved jøden er hans hvide farve. På Sydhavsøerne har man følgende ordsprog: »Den hvide kommer fra Gud, og den sorte kommer fra Gud. Men blandingen kommer fra Fanden«. Jesus sagde engang til dem: »Jeres fader er ikke Gud, men Satan!« Jøderne har en ond lovbog, der hedder Talmud. I os ser jøderne kun dyr, og de behandler os derefter. De narrer vore penge og vore ejendele fra os med list. Allerede ved Karl af Frankens hof var det jøderne, der regerede. Derfor blev romerretten indført. Men den passede ikke på tyske bønder; det var heller ikke en lov for romerske agerdyrkere, men en lov for jødiske handlende. Jøderne havde bestemt også skylden for mordet på Karl af Franken.

Her i Gelsenkirchen har jøden Griineburg solgt fordærvet kød til os. Det må han gerne efter sin egen lovbog. Jøderne har fået folk til at gøre oprør, og de har hidset dem op til krig. Rusland har de ført ud i elendighed. Her i Tyskland gav de penge til det kommunistiske parti, og de betalte folk for at få dem til at myrde andre. Vi stod ved afgrundens rand. Men så kom Adolf Hitler, og nu er jøderne rejst udenlands, hvor de hidser andre nationer op imod os. Men vi tager ingen notits af dem, vi følger vores fører. Vi køber heller ikke hos jøder, for hver pfennig, vi giver dem, er med til at slå en af vore egne pårørende ihjel. Heil Hitler!

1 Erna Listing,

2 Gelsenkirchen, Oswaldstrasse 8

Bilag 2: Heinrich Himmler: Tale til SS-førere.

Posen, Polen, 4.oktober 1943

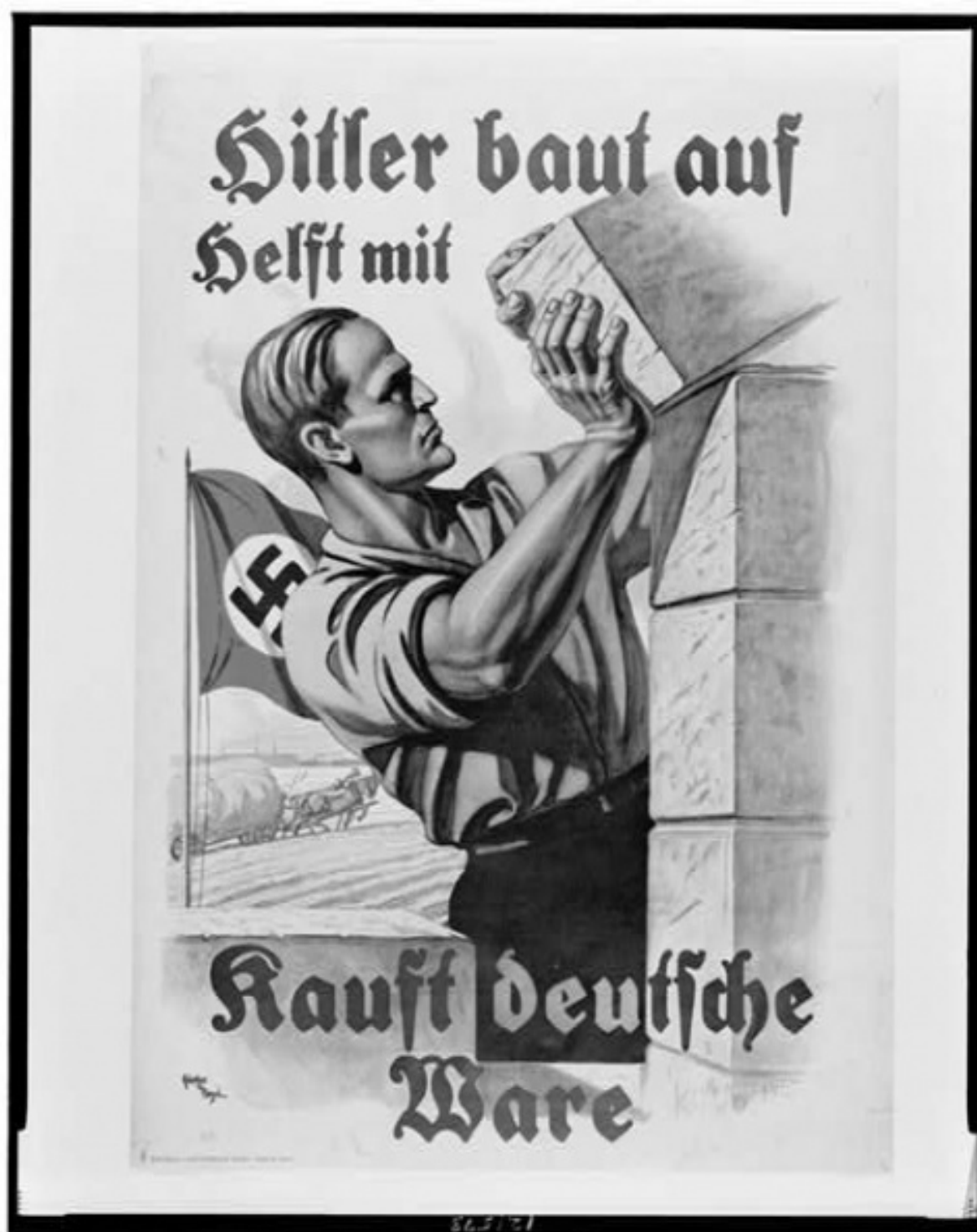
Jeg vil her i al åbenhed nævne et ret så vanskeligt problem for Jer. Mellem os skal det siges ganske åbent en gang for alle, dét som vi trods alt aldrig vil tale om for den store offentlighed. Jeg tænker her på jødeevakueringerne, udryddelsen af det jødiske folk. Det hører til den slags ting, som det er let nok at sige. - »Det jødiske folk bliver udryddet«, siger ethvert partimedlem, »det er klart, det står jo i vort program. Udelukkelse af jøderne, udryddelse, det er bare i orden.« Men så er der jo alle disse 80 millioner brave tyskere, som hver især kender sin anstændige jøde - og det er da klart, at de andre er svin, men lige netop denne hersens ene er en helt igennem førsteklasses jøde. Ingen af alle dem, der taler sådan, har set, hvad der er sket, ingen har stået det igennem. Men de fleste af Jer vil vide, hvad det vil sige, når 100 lig ligger foran Jer, når 500 ligger dér, eller når 1000 ligger dér. Det har gjort os hårde at have klaret sådan noget og samtidig at være forblevet anstændige - bortset fra enkelte undtagelser af menneskelig svaghed. Dette er et mindeværdigt blad i vor historie, som aldrig er blevet skrevet, og som aldrig vil blive skrevet...

[I samme tale præciserede Himmler SS-soldaternes metoder]: Følgende grundregel må ubetinget gælde for SS-manden: Vi må være ærlige, anstændige, trofaste og kammeratlige overfor dem, der hører til vort eget blod, men ikke over for nogen anden. Hvad der sker med en russer eller en tjekke bekymrer jeg mig overhovedet ikke en døjt om. Hvad de andre nationer kan byde os af blodtyper af vor egen gode slags, det vil vi tage - om nødvendigt ved at kidnappe deres børn og opdrage dem hos os. Om nationer lever i velstand eller sulter til døde bekymrer mig for så vidt kun, som vi har brug for dem som slaver for vor egen kultur; i øvrigt rager de mig en fjer. Om 10.000 russiske kvinder falder om af udmattelse under udgravningen af en anti-tankgrav, rager mig kun for så vidt, som anti-tankgraven bliver gravet færdig til Tyskland. Det er helt klart, at vi ikke skal være rå og hjerteløse, når det ikke er nødvendigt. Vi tyskere, som er det eneste folk i verden, som har en ordentlig holdning til dyr, vil også anlægge en ordentlig holdning imod disse menneskedyr. Men det er en forbrydelse imod vort eget blod at bekymre sig om dem og give dem idealer, som vil give vore sønner og sønnesønner større vanskeligheder med dem. Når nogen kommer til mig og siger: »Jeg kan ikke lade kvinder og børn grave denne anti-tankgrav, det er ikke humant, fordi det vil tage livet af dem,« så må jeg dertil sige: »Du er en morder, som myrder dit eget blod, for hvis anti-tankgraven ikke bliver gravet, så vil tyske soldater dø, og de er sønner af tyske mødre. De tilhører vort eget blod.« Dette er, hvad jeg vil indgyde i SS-manden som en af de helligste love i fremtiden. Vor eneste bekymring, vor eneste pligt er vort eget folk og blod. Det er for folket, vi må tænke og planlægge, arbejde og kæmpe, og ikke for noget som helst andet. Jeg ønsker, at SS skal antage denne holdning overfor alle fremmede, ikke-tyske folk, og navnlig overfor russerne. Alt andet er ligegyldigt og svig imod vor egen nation og en hindring for en hurtig sejr i krigen.

En ting må i hvert fald være forstået i denne krig; det er bedre, at en russer dør end en tysker.

Bilag 3: TYSK PLAKAT 1930ERNE

<http://popartmachine.com/art/LOC+1153289/HITLER+BAUT+AUF+-+HELF+MIT+...+KAUF+DEUTSCHE+WARE+++GÜNTER...Besøgt> 28.02.13

"Hjælp Hitler med at bygge – køb tyske varer" står der på propagandaplakaten fra 1930'erne.

Bilag 4: Vidneudsagn fra Belzec-vagten Heinrich Gley

Efter krigen var selvforståelsen blandt vagter i udryddelses- og koncentrationslejre, at man ikke "personligt" bar ansvar for udryddelserne, men blot havde udført ordrer. Man så sig selv som små hjul i et meget større maskineri, og man måtte mere eller mindre frivilligt spille med. Desuden mente flere af gerningsmændene, at de ville være blevet dræbt eller sendt i koncentrationslejr, hvis de havde nægtet at udføre ordrer, ligesom det ville være gået ud over deres familier. Der findes imidlertid ingen eksempler på, at lydighedsnægtelse førte til drab eller indsættelse i koncentrationslejre, men derimod flere eksempler på at det var muligt at undgå arbejdet i lejrene – fx ved overflyttelse til andet arbejde.

23. november 1961 fortalte den tidligere ansatte i udryddelseslejren Belzec, Heinrich Gley, om, hvordan han så sit virke som gerningsmand:

"Jeg var mig altid bevidst ved skydningerne, at jeg dræbte mennesker. Allerede som barn havde jeg lært, at man ikke må dræbe. Af den grund har jeg også altid haft så svære samvittighedskvaler. Men hvad skulle jeg gøre, når jeg nu havde fået den befaling?"

Ofrene var [...] mere døde end levende. De gjorde ingen modstand, og jeg vil sige, de lå apatisk hen. Det forekom mig, at døden ved skydning måtte være en nåde for dem. Magthaverne havde dømt dem til døden, og der var ingen redning for dem. Det var mere eller mindre tilfældigt, at netop jeg blev beordret til at dræbe dem. Selv hvis det skulle være lykkedes mig at unddrage mig, ville de være blevet skudt af en anden.

For mig stod derimod livet på spil. Hvis jeg havde vægret mig, eller blot forsøgt for alvor at vægre mig, ville jeg efter min mening, på kortere eller længere sigt, være blevet likvideret. Jeg skal ikke undlade at nævne, at på denne tid kunne represalier mod familien [Sippenhaft] absolut komme på tale. Jeg var dengang gift og havde allerede fire børn, og det femte var på vej. Lydighedsnægtelse var altså, ikke kun for mig, men også for min familie, forbundet med livsfare."

Citeret fra: [Stiftelsen. Bødlerne fra Aktion Reinhardt](#). Torben Jørgensen, side 185, Lindhardt & Ringhof, 2003

Kilde: <http://holocaust.dk/sw1362.asp?usepf=true>, hentet d. 27/2 2013

Bilag 5: Det var ikke Guds skyld at der var holocaust

Uddrag af en artikel fra: www.religion.dk. D. 31. okt. 2007, besøgt d. 11. marts 2013

For tidligere overrabbiner Bent Melchior må forståelsen af skrifterne udvikle sig med livets erfaringer. Hans oplevelser som flygtning under 2. verdenskrig og senere krigsdeltager i Israel har i høj grad præget hans livsholdninger(...)

Hvordan oplevede du det religiøse i dit barndomshjem?

- Min far var rabbiner og religion indgik i vores hverdag, som en naturlig del af tilværelsen. Jødedommen er en religion, der fastsætter regler for mange ting, og dem fulgte vi. Det var ikke udtryk for en personlig refleksion, at jeg overholdt disse forskellige regler. Det var den maner, man havde hjemme i mit barndomshjem.

Har du på nogensinde tvivlet på om jødedommen var den rigtige religion for dig?

- Nej, men jeg har tvivlet på, om religion i det hele taget var rigtig for mig. Når man har overlevet holocaust, så må man spørge sig selv, om der er en Gud. Hvis der er en Gud, hvorfor kan han så tillade at sådan noget sker? Hvorfor har han ikke grebet ind? Den person, der oplever ting af den art uden at tvivle, må være bindegale.

- Tvivlen er jo næsten en forudsætning for troen. Da jeg indledte mit første bidrag til en debat om videnskaben eller religion på Niels Bohr Institutet, sagde jeg; at deltagerne havde hørt på indlæg fra videnskabsfolk, der vidste, hvad de talte om, og nu skulle de høre på en person, der troede han vidste, hvad han talte om.

- Tro er her ikke det samme, som at jeg tror, at det bliver regnvejr i morgen. Det er selvfølgelig en tro med meget mere substans, der ikke lader sig ryste umiddelbart. Men oplevelsen af tvivl kender jeg i allerhøjeste grad.

Dramatisk flugt til Sverige

En af de første gange Bent Melchior oplevede tvivl var, da han som 14-årig flygtede til Sverige med sin familie under 2.verdenskrig.

- Vi lukkede vores entredør i slutningen af september 1943 uden at vide, om vi nogensinde skulle åbne den igen, og sagde farvel til det liv vi havde ført indtil da. Vi skulle næsten

krybe langs med husmurene og havde en temmelig dramatisk overfart, der foregik over Østersøen og varede 16-17 timer.

- På det tidspunkt mente man, at de korte ruter over Øresund var blevet for farlige, så vi blev anbefalet at tage til Falster og sejle til Sverige derfra. Vi fik fat i en gal fisker, der ikke kunne sejle. Han sejlede i ring, sådan at vi efter 8-10 timer, hvor vi troede vi lå ved Trelleborg, i stedet lå ved Gedser.

- Han ville sætte os i land, fordi han troede, det var Sverige. Men da solen stod op, opdagede vi, at noget var galt. Så meget vidste vi alle sammen, at Sverige lå øst for Danmark, og at solen står op i øst. Så derfor skulle landet og solopgangen gerne være på samme side, men det var de ikke. Det var sådan vi opdagede det, ellers var vi sejlet lige i armene på tyskerne.

- Så sejlede han efter solen, og det var et totalt tilfælde, at vi ramte Sverige. I mellemtiden var brændstoffet ved at slippe op, og jeg ved ikke hvor mange mirakler, der skulle til for, at det gik godt. Så spørger man sig selv; kan det være rigtigt, Vorherre?

Overlevelse var et mirakel

Efter gymnasiet rejste han som frivillig til Israel og blev uforberedt involveret som soldat i Israels uafhængighedskrig fra 1947-1949. (...)

- At være flygtning og deltage i krig var med til at forme mine tanker og holdninger. Det er i begge tilfælde situationer, hvor det at overleve er noget af et mirakel. Jeg er født i samme måned som den hollandske jøde Anne Frank, der døde i koncentrationslejr. Og det var også det, som var nazisternes hensigt med mig, så alt, hvad jeg har levet siden da, er noget af en foræring. Hvis man har været i krig og set kammerater blive såret og dræbt, så må man igen sige, at livet får en ekstra betydning.

- Da jeg kom hjem fra krigen, var der ikke noget, der hed krisehjælp, så jeg måtte bearbejde oplevelserne selv. Der var selvfølgelig nogle oplevelser, der rystede, men der var andre ting der styrkede. Jeg lærte at se på en totalitet i stedet for at koncentrere mig om nok så vigtige enkeltheder. Jeg konstaterede for eksempel, at jøder er blevet dræbt på uhyggelig måde igennem historiens løb, men at det jødiske folk har overlevet. Det er jo fantastisk. Det kan man da ikke overse.

- Vi har været igennem nedslagtning af korstogsriddere, spansk inkquisition og ikke mindst holocaust, og alligevel eksisterer det jødiske folk den dag i dag. Der får man ligesom et blik for noget, der er overordnet.

Hvordan tænker du på Gud i den forbindelse?

- At der sker katastrofer er meget ofte menneskenes skyld. Og der må vi overveje den

problematik, som Gud har udsat os for ved at give mennesket fri vilje. Det er ikke helt tilfældigt, at jeg har kaldt mine erindringer "Så vælg da livet". Femte Mosebog siger helt klart; "Jeg har forelagt dig livet og døden, velsignelsen og forbandelsen, så vælg da livet". Så vi har altså valget.

- Alternativet måtte være, at vi ikke fik det frie valg. Så ville vi være programmeret til en bestemt adfærd. Det kunne måske være en fantastisk verden, men der ville ikke længere være noget fortjenstfuldt ved at gøre godt. Ved at vi har fri vilje, er der noget i verden, som hedder godt og ondt, og der er desværre mennesker, der bruger denne valgmulighed til at gøre ondt.

- Det var ikke Guds skyld, at der var holocaust, men de onde menneskers skyld. Og tilsvarende kan gode mennesker gøre en forskel til det gode. Derfor skal vi bearbejde os selv og hinanden til den verden, som jeg ser frem til skal være den messianske tid. Men det er ikke gjort med et enkelt menneske, der skal mange millioner til. Men hvert menneske, der gør en god gerning, ændrer balancen i universets tilstand. (...)

Bilag 6: Sebastian Juel Ebling: "De omtales som "højreradikale" og "ekstreme", men hvad ved vi egentlig om AfD's immigrationspolitik" i TV2.dk. d. 23.02.25

Partiet har kontroversielle medlemmer og fører en politik, der i Tyskland anses som "højreekstrem", men alligevel agter hver femte at stemme på dem.

Partiets navn høres igen og igen, og dets holdninger har været et af de mest omdiskuterede emner i tysk politik den seneste tid.

Alternative für Deutschland – eller blot AfD – ser ud til at få sit stærkeste valg nogensinde.

I dag går 59 millioner tyskere til valg, hvor de skal tage stilling til, om det i Tyskland kontroversielle parti skal vokse endnu mere i størrelse.

Partiet trådte ind i parlamentet for otte år siden med modstand mod migration som hovedtema, men har siden udnyttet utilfredshed med energipolitik, covid-19-restriktioner og støtten til Ukraine til at opnå momentum.

De seneste meningsmålinger viser, at partiet, der ofte internt i Tyskland bliver omtalt som højreradikalt, kan blive det andetstørste parti i [Tyskland](#).

Men er det en fair beskrivelse af partiet, og er dets immigrationspolitik overhovedet så radikal, hvis man eksempelvis sammenligner med danske partier?

TV 2 har talt med en række Tysklands-kendere om netop det.

Visse lighedspunkter

Moritz Schramm, der er lektor ved Institut for Kultur og Sprogvidenskaber ved Syddansk Universitet, og som desuden er formand i Dansk-Tysk Selskab, anerkender, at der kan være sammenfald med danske partiers immigrationspolitik og den, som AfD har med i sit [partiprogram](#).

- Deres (AfD's, red.) konkrete politik, særligt på immigrationsområdet, har nok nogle lighedspunkter med visse partier på den danske højrefløj – og for den sags skyld partier, som man ikke anser som værende en del af højrefløjen – men jeg mener ikke, at man på den måde kan sammenligne det, fortæller han til TV 2.

Den analyse er TV 2s korrespondent i Tyskland, Uffe Dreesen, enig i.

Det skyldes i høj grad landets historiske kontekst og forbindelsen til nazisterne, mener han.

- Jeg plejer at joke med, at man altså ikke kan sige, at AfD er Dansk Folkeparti i tyrolerbusker, fortæller han og fortsætter:

- Det er et parti i Tyskland, ikke i Danmark, og landet har historisk set et ansvar i forbindelse til holocaust. Derfor er man i Tyskland meget opmærksomme på, om der er nogen (partier eller grupper, red), der kunne finde på at gøre noget lignende.

Undersøges af sikkerhedspolitiet

Uffe Dreesen forklarer, at de føderale myndigheder fortsat er i gang med at undersøge, om AfD kan betegnes som højreekstremt, hvilket vil være i strid med den tyske forfatning.

- Der er ikke nogen stemmeberettigede danske partier, der forsøger at omlægge det danske samfund på et fundamentalt plan, understreger han.

Derfor er AfD – også i skrivende stund – overvåget af det tyske sikkerhedspolitiet (Verfassungsschutz).

Men i tre af de i alt 16 tyske delstater er partiet allerede erklæret som værende højreekstremt.

Det drejer sig om Thüringen, Sachsen og Sachsen-Anhalt.

- I de her delstater har man altså vurderet, at partiet rent faktisk forsøger at omstyrte samfundet, som tyskerne kender det, fortæller TV 2-korrespondenten.

Han påpeger desuden, at alle tre delstater er østtyske, og det er da også i den del af landet, at AfD særligt har vundet momentum de seneste år.

Lynanalyse

At prøve at sammenligne AfD med et dansk højrefløjsparti er som at sammenligne en Döner med en shawarma: De ligner muligvis hinanden, men de vil aldrig være det samme.

Der er tale om et parti, som undersøges af den tyske efterretningstjeneste, fordi der er en begrundet mistanke om, at partiet er ekstremistisk, og som flertallet af tyskere anser for at være højreekstremt og til fare for demokratiet.

Det mere interessante spørgsmål er i min optik: Tyskerne er godt bekendt med alt det her, og alligevel agter cirka hver femte at stemme på AfD ved forbundsvalget. Hvorfor?

Fordi Alternative für Deutschlands succes er en kæmpe fuckfinger og et mistillidsvotum til det tyske politiske etablisement, som i for lang tid ikke har taget hånd om befolkningens bekymringer angående migrations- og flygtningepolitikken, og som ej heller har iværksat de nødvendige investeringer i infrastrukturen, digitaliseringen eller industripolitikken for at sikre, at Tyskland ikke sakker (endnu mere) bagud i den globale konkurrence.

Kontroversielle medlemmer

Både Uffe Dreesen og Moritz Schramm mener desuden, at det særligt er den "fjendtlige retorik", der har givet AfD medvind i sejlene, mens de danske højrefløjspartier forsøger at gøre sig selv mere moderate for ikke at miste vælgeropbakning.

- AfD er rykket længere til højre, for det er de mest højtråbende og højreradikale, der i stigende grad har fået magt i partiet. Det mener jeg, de har fået, netop fordi de har været de mest radikale, siger Uffe Dreesen.

Han peger desuden på, at det netop er den fjendtlige – og i nogle tilfælde racistiske – retorik, der føres i partiet, som for alvor adskiller AfD fra eksempelvis den yderste danske højrefløj.

Han henviser blandt andet til Maximilian Krah og Björn Höcke.

Maximilian Krahs navn gik verden rundt, da han i et interview udtalte, at ikke alle SS-medlemmer "nødvendigtvis" var kriminelle.

Björn Höcke blev i 2023 idømt 130 dagbøder på 130 euro for brug af "nazi-parole", da han ved et møde med cirka 350 gæster brugte det forbudte nazi-udtryk "Alles für Deutschland (alt for Tyskland, red.)".

Mere præcist blev han dømt for at anvende "forfatningsstridige formuleringer skabt af en terrororganisation".

- Her kan man sige, at man har rettens ord for at kalde ham (Björn Höcke, red.) fascist, fortæller Uffe Dreesen.

Hvad betyder "remigration"?

En anden væsentlig pointe, der adskiller AfD's immigrationspolitik fra den, der bliver ført af visse partier i Danmark, er det omdiskuterede spørgsmål om "remigration".

Partiet har selv fremført det som en plan, der skal massedeportere immigranter ud af Tyskland – men om dette skal gælde ulovlige immigranter, flygtninge med opholdstilladelse eller endda tyske statsborgere med ikke-tysk baggrund er uklart, siger både Uffe Dreesen og Moritz Schramm.

AFD har tidligere forsøgt at distancere sig selv fra begrebet, men i den seneste tid har partiets frontperson, Alice Weidel, taget det til sig, skriver BBC.

- I nogle af deres bøger skriver de, at det er op mod 25 millioner mennesker, der skal deporteres fra Tyskland, så det vil også inkludere tyske statsborgere. Der er også personer i partiet, der har sagt, at det også er folk, der er indvandrere-venlige, som skal sendes ud af landet. Så det er meget ekstremt, fortæller Moritz Schramm.

Han understøtter dog, at der også er mange personer i AfD, der ikke tilskriver sig disse holdninger.

- Jeg er sikker på, at mange i partiet mener, at spørgsmålet om remigration "kun" skal gælde flygtninge og ikke-tyske statsborgere, siger han og fortsætter:

- Så spørgsmålet er, hvor yderligtgående de i virkeligheden er, og det kan man jo diskutere, men mange iagttagere – inklusiv jeg selv – tolker det som om, at de er mere yderligtgående, end de giver udtryk for.

En overset pointe

Ifølge Moritz Schramm skal man dog bide mærke i, at selvom 20 procent af de tyske vælgere står til at stemme på AfD, vil partiet på mange måder stå uden den store politiske indflydelse. Der er nemlig ikke nogen, der vil samarbejde med dem, mener han.

- Det er et strategisk element, som man ikke diskuterer så meget i Danmark. Partiet anses som værende så yderligtgående, at hvis andre partier forsøgte at samarbejde med dem, så ville de tabe massiv vælgeropbakning, fortæller han.

Han mener desuden, at selvom AfD står til at blive det andetstørste parti i Tyskland, så er det stadig et mindretal i Tyskland, der støtter partiet.

- Der er en splittelse i Tyskland. Men den går ikke ned over midten. Langt de fleste tyskere vil ikke have noget at gøre med AfD. De værdier, som AfD står for, har ikke flertal i den brede befolkning, afslutter han.

Hvis man skal tro de seneste meningsmålinger, er det Friedrich Merz fra CDU, der står til at blive Tysklands næste kansler, og selvom han har skærpet partiets retorik og politiske løfter, når det kommer til immigration, har han gentagende gange nægtet at samarbejde med AfD.

Men om Friedrich Merz vil overholde det løfte – hvis han altså vinder – kan kun tiden vise.

Bilag 7: DR.dk: Valgresultatet ved det tyske forbundsdagsvalg d. 23 februar 2025

Hentet på <https://www.dr.dk/nyheder/udland/valgityskland/resultater>

